



LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2024 m. rugpjūčio 23 d. Nr. 21RE- (AG-593/06-2024)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – ir Komisija), susidedanti iš narių Edvardo Juciaus (Komisijos posėdžio pirmininkas), Ingos Morkvėnienės (pranešėja) ir Vestos Šliogerytės (Komisijos pirmininko pavaduotoja Panevėžio apygardos skyriuje),

sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei,

dalyvaujant atsakovės Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos įgaliotam atstovui T. K.,

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo A. A. skundą atsakovei Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos dėl sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas A. A. prašo Komisijos panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir Inspekcija) 2024-06-20 sprendimą (Komisijos pastebėjimas – mokesčio apskaičiavimą Valstybinės mokesčių inspekcijos iniciatyva) Nr. 9.125 Mr-PRA-122425 (toliau – Sprendimas), nurodydamas, kad Sprendimas buvo priimtas remiantis klaidinga informacija.

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, kad nesutinka su skundžiamame Sprendime apskaičiuota mokesčio (Komisijos pastebėjimas – gyventojų pajamų mokesčio už 2023 m.) suma. Pareiškėjas teigia, kad jam nėra aišku kodėl Bolt Operations OU (toliau – Bolt) pateikė Inspekcijai duomenis, kurie, pareiškėjo teigimu, yra du kartus didesni už į sąskaitą pervestus pinigus.

Pareiškėjas, siekdamas išsiaiškinti aplinkybes, kreipėsi į Inspekcijos padalinį, siekdamas, kad darbuotojai jam padėtų užpildyti deklaraciją (Komisijos pastebėjimas – metinę pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 m.), tačiau Inspekcijoje pareiškėjas buvo informuotas, kad tik Bolt gali pataisyti nurodytus deklaracijoje skaičius. Pareiškėjas kreipėsi į Bolt, kurie nurodė, kad problema yra sprendžiama kartu su Inspekcijos specialistais, tačiau atsakymo pareiškėjas nėra gavęs iki šiol. Dėl šios priežasties, pareiškėjas kreipėsi į Komisiją su skundu, prašydamas panaikinti Inspekcijos Sprendimą (b. l. 1, 23).

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos prašo Komisijos pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Inspekcija atsiliepime Komisijai nurodo, kad priimtas Sprendimas yra teisėtas bei pagrįstas, atitinka visus Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalyje nustatytus reikalavimus administraciniams sprendimams, todėl jį panaikinti nėra jokio pagrindo. Inspekcija cituoja Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 104¹ straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad mokesčių administratorius, siekdamas užtikrinti,

kad būtų įvykdyta nedeklaruota mokestinė prievolė, centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka turi teisę savo sprendimu nustatyti mokesčių mokėtojui mokestinę prievolę, jeigu mokesčių mokėtojas atitinkamo mokesčio įstatymo nustatyta tvarka laiku nepateikia atitinkamo mokesčio deklaracijos. Mokestinės prievolės dydis nustatomas pagal ankstesnių mokesčių mokėtojo pateiktų to mokesčio deklaracijų duomenis ir (arba) kitą mokesčių administratoriui šio ir kitų mokesčių įstatymų nustatyta tvarka šio mokesčių mokėtojo ir trečiųjų asmenų pateiktą informaciją.

Inspekcija pažymi, kad pareiškėjas turėjo pareigą iki 2024-05-01 pateikti metinę gyventojų pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 m. mokestinį laikotarpį (Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 27 straipsnio 1 ir 3 dalys), tačiau to nepadarė. Šios aplinkybės pareiškėjas neginčija. Skundžiamas Sprendimas, atsakovės teigimu, priimtas pagal trečiųjų asmenų pateiktą informaciją, todėl įvykdytos visos MAĮ 104¹ straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos Sprendimui priimti. Paaiškino, kad Sprendimu apskaičiuota 906,97 mokėtina gyventojų pajamų mokesčio suma, vadovaujantis iš Estijos mokesčių administratoriaus pateiktais duomenimis (kuriuos pateikė Bolt), pagal kuriuos pareiškėjas per 2023 m. mokestinį laikotarpį iš Bolt gavo 15 934,00 Eur pajamų sumą ir iš kitų juridinių asmenų, kurie duomenis pateikė Lietuvos mokesčių administratoriui — 12 047,25 Eur pajamų.

Atsakovė atsiliepiame cituoja, kad pagal MAĮ 66 straipsnio 1 dalį, vadovaudamasis mokesčių teisės aktais, priklausanti mokėti mokesť apskaičiuoja pats mokesčių mokėtojas, išskyrus atitinkamuose mokesčių teisės aktuose numatytas išimtis. Mokesčio neapskaičiavimas ir deklaracijos nepateikimas laiku negali būti pateisinamas tuo, kad, pasak pareiškėjo, Inspekcijos suformuotoje deklaracijoje pateikiami neteisingi duomenys, nes, pareiškėjas turi teisę ir pareigą pats patikslinti jo manymu neteisingus duomenis ir pateikti deklaraciją nustatytu terminu. Be kita ko, Inspekcija pažymi, kad MAĮ 104¹ straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad šio straipsnio nuostatos nepanaikina mokesčių mokėtojo pareigos mokesčio įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuoti mokesť ir pateikti mokesčio deklaraciją. Jeigu, pasibaigus mokesčio deklaracijos pateikimo terminui, mokesčių mokėtojas pateikia mokesčio deklaraciją, mokesčių administratoriaus nustatyta mokestinė prievolė patikslinama pagal tos pateiktos mokesčio deklaracijos duomenis. Taip pat MAĮ 73 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad priklausančius mokėti mokesčius mokesčių mokėtojas deklaruoja savarankiškai, išskyrus tiesiogiai atitinkamų mokesčių įstatymuose nurodytus atvejus.

Inspekcija atsiliepiame nurodo, kad, jeigu pareiškėjas nesutinka su Sprendime apskaičiuotu mokesčio dydžiu, gali ir privalo pats pateikti deklaraciją ir joje nurodyti teisingą informaciją, nelaukdamas kol tretieji asmenys (šiuo konkrečiu atveju Bolt) patikslins jų pateiktą informaciją. Inspekcija prašo Komisijos, vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą (b. l. 24–27).

Atsakovė į bylą pateikė ir papildomus rašytinius paaiškinimus bei įrodymus – pareiškėjo atžvilgiu suformuotą preliminarią pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 m. Paaiškino, kad Sprendime nuoroda (išnaša 2) į preliminarią gyventojų pajamų mokesčio deklaraciją, informuojanti gyventoją, kur galima peržiūrėti, pildyti bei pateikti metinę gyventojų pajamų mokesčio deklaraciją (forma GPM311). Atsakovė taip pat pateikė paaiškinimus dėl Sprendime įrašytos nuorodos (išnaša 3) į delspinigių, pasisakydama, kad jų skaičiavimo teisinis pagrindas yra MAĮ 104¹ straipsnio 2 dalis, kurioje nurodyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta tvarka mokesčių administratoriaus nustatytai mokestinei prievolei taikomos mokesčių mokėtojo deklaruotos mokestinės prievolės vykdymo taisyklės ir laikoma, kad ši mokestinė prievolė deklaruota paskutinę mokesčio įstatyme nustatyto mokesčio deklaracijos pateikimo termino dieną, bei MAĮ 97 straipsnio 1 dalis, kurioje nurodyta, kad MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu atveju (už nesumokėtą arba pavėluotai į biudžetą sumokėtą mokesčių mokėtojo deklaruotą mokesť arba mokesčių mokėtojo (atitinkamo mokesčio įstatyme numatytu atveju — mokesčių administratoriaus) apskaičiuotą nedeklaruojamą mokesť (įskaitant muitinės deklaracijoje apskaičiuotą mokesť)) delspinigiai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai mokesťis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti

sumokėtas į biudžetą. Inspekcija akcentavo, kad, jeigu pareiškėjas pateiktų metinę pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 m. mokestinį laikotarpį, jis taip pat turėtų atsisakyti pateikto Komisijai skundo (b. l. 34–40).

Komisijos posėdyje atsakovės atstovas palaikė atsiliepime išdėstytą Inspekcijos poziciją ir prašė Komisijos pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Papildomai paaiškino, kad nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius, t. y. Inspekcija, neviršijo jai suteiktų įgaliojimų ribų, mokestinę prievolę pareiškėjo atžvilgiu suformuodama savo iniciatyva. Akcentavo, kad tai neatleidžia pareiškėjo nuo pareigos pateikti deklaraciją ir pačiam apskaičiuotą mokesčio sumą.

Skundas tenkintinas iš dalies

Byloje ginčas kilo dėl Inspekcijos Sprendimo, kuriuo pareiškėjui buvo apskaičiuota 906,97 Eur mokėtina gyventojų pajamų mokesčio suma už 2023 metus (b. l. 2, 3). Ši mokesčio suma apskaičiuota, vertinant, kad „deklaruota visų pajamų suma“ 27981,25 Eur (b. l. 36–39).

Pareiškėjas 2024-07-18 pateikė skundą Komisijai ir nurodė, kad nesutinka su skundžiamame Sprendime apskaičiuota mokesčio suma, teigdamas, jog per 2023 m. mokestinį laikotarpį faktiškai gavo mažiau pajamų iš Bolt (t. y. 7540,76 Eur) nei nurodyta Inspekcijos suformuotoje preliminarioje pajamų mokesčio deklaracijoje (15934,00 Eur). Pareiškėjas Komisijos prašo panaikinti skundžiamą Inspekcijos Sprendimą (b. l. 1, 11, 23).

Ginčo dėl Sprendimo teisėtumo išsprendimui aktualios VAI, MAĮ (teisės akto redakcija nuo 2024-05-01 iki 2024-07-01), jo įgyvendinamųjų teisės aktų ir GPMĮ nuostatos.

Viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi VAI 3 straipsnyje išvardintais principais, be kita ko, ir įstatymo viršenybės principu, numatančiu, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais (4 punktas). Gero administravimo principas reikalauja, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, veiktų rūpestingai ir atidžiai, taip pat užtikrintų, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) išplėstinės teisėjų kolegijos 2012-10-04 nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-134/2012, ir kt.).

VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose nurodyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas jo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, taip pat administracinio sprendimo motyvai. VAI 10 straipsnio nuostatos iš esmės atitinka buvusio (iki 2020-10-31) VAI 8 straipsnio nuostatas, apie kurias ne kartą pasisakyta teismų praktikoje. LVAT savo nuoseklioje šiuo klausimu praktikoje yra konstatavęs, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., 2010-08-24 sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-450/2010, 2010-11-15 sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010 ir kt.). Kiekvienu konkrečiu atveju vertinant sprendimo teisėtumą, turi būti atsižvelgiama ir į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialinės teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose (2011-06-27 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011; 2010-10-04 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-1116/2010. *Administracinė jurisprudencija Nr. 20, 2010*).

MAĮ 13 straipsnio 3 punkte nustatyta, kad pagal šį įstatymą administruojamas gyventojų pajamų mokestis. MAĮ numatytų mokesčių administravimo procedūros vienodai taikomos visiems šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytiems mokesčiams ir jų mokėtojams, jeigu šis straipsnis, šis įstatymas ar atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip (MAĮ 14 straipsnio 1 dalis). Pagal MAĮ 15 straipsnio 1 dalį valstybės institucija, atsakinga už šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytų mokesčių

(Komisijos pastebėjimas – vadinasi, ir už gyventojų pajamų mokestį), išskyrus muitus, administravimą Lietuvos Respublikoje, yra Inspekcija. Pastaroji vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, MAĮ, kitais įstatymais, įstatymų lydimaisiais teisės aktais bei savo nuostatais (MAĮ 17 straipsnio 3 dalis).

Vadovaujantis MAĮ 32 straipsniu, mokesčių administratorius (jo pareigūnas), atlikdamas jam pavestas funkcijas, privalo skatinti savanorišką mokesčių sumokėjimą (1 punktas); nepažeisti mokesčių mokėtojo teisių (2 punktas); tiksliai laikytis mokesčių teisės aktų (3 punktas), pagal savo kompetenciją ginti teisėtus valstybės interesus (4 punktas); užtikrinti informacijos apie mokesčių mokėtoją slaptumą (5 punktas); naudotis savo teisėmis tik tiek, kiek tai susiję su jam pavestomis funkcijomis (6 punktas); atlikdamas savo funkcijas, stengtis kuo mažiau trikdyti mokesčių mokėtojo veiklą (7 punktas); užtikrinti, kad būtų laikomasi asmens duomenų tvarkymo reikalavimų, ir įgyvendinti tinkamas technines ir organizacines duomenų saugumo priemonės ir kitas 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) duomenų valdytojui nustatytas prievolės (8 punktas); vykdyti kitas šiame ir kituose įstatymuose bei jų lydimuosiuose teisės aktuose nustatytas pareigas (9 punktas).

Mokesčių administratorius (jo pareigūnas), atlikdamas savo funkcijas ir įgyvendindamas jam MAĮ suteiktas teises, atliekamus veiksmus informina sprendimais ir kitais dokumentais, kurių formas ir užpildymo tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius (MAĮ 34 straipsnis).

MAĮ 67 straipsnis reglamentuoja mokesčio apskaičiavimo teisingumo pagrindimą: mokesčių administratorius (vadinasi, Inspekcija) privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo komentare nurodyta, kad mokesčių administratoriaus pareiga pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas reiškia pareigą pateikti visus faktus, aplinkybes, dokumentus, patvirtinančius, kad tos sumos apskaičiuotos pagrįstai ir teisingai.

Komisija pažymi, kad MAĮ 40 straipsnyje reglamentuotos mokesčių mokėtojo pareigos, be kita ko ir šios: mokesčių mokėtojas privalo laiku ir tiksliai įvykdyti mokestinę prievolę (1 punktas), teisingai apskaičiuoti mokestį, vadovaudamasis mokesčių įstatymais (4 punktas), laiku pateikti mokesčių deklaracijas ir kitus teisės aktuose nurodytus dokumentus (5 punktas). Pagal MAĮ 104¹ straipsnio 1 dalį mokesčių administratorius, siekdamas užtikrinti, kad būtų įvykdyta nedeklaruota mokestinė prievolė, centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka turi teisę savo sprendimu nustatyti mokesčių mokėtojui mokestinę prievolę, jeigu mokesčių mokėtojas atitinkamo mokesčio įstatymo nustatyta tvarka laiku nepateikia atitinkamo mokesčio deklaracijos. Mokestinės prievolės dydis nustatomas pagal ankstesnių mokesčių mokėtojo pateiktą to mokesčio deklaracijų duomenis ir (arba) kitą mokesčių administratoriui šio ir kitų mokesčių įstatymų nustatyta tvarka šio mokesčių mokėtojo ir trečiųjų asmenų pateiktą informaciją. Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo komentare nurodyta, kad mokesčių administratorius mokesčių mokėtojui mokestinę prievolę nustato (apskaičiuoja), užpildydamas Mokestinės prievolės apskaičiavimo mokesčių administratoriaus iniciatyva formą FR1119, patvirtintą Inspekcijos viršininko 2013 m. sausio 7 d. įsakymu Nr. VA-1 „Dėl Mokestinės prievolės nustatymo mokesčių administratoriaus iniciatyva taisyklių ir Mokestinės prievolės apskaičiavimo mokesčių administratoriaus iniciatyva formos FR1119 patvirtinimo“. Ta pati nuostata pakartota ir Mokestinės prievolės nustatymo mokesčių administratoriaus iniciatyva taisyklių 14 punkte.

Pagal MAĮ 66 straipsnį, vadovaudamasis mokesčių teisės aktais, priklausančių mokėti mokestį apskaičiuoja pats mokesčių mokėtojas, išskyrus atitinkamuose mokesčių teisės aktuose numatytas išimtis. Pastebėjęs, kad mokestis buvo apskaičiuotas neteisingai, mokesčių mokėtojas jį perskaičiuoja (1 dalis). Tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas teisės aktų nustatyta tvarka

neapskaičiavo mokesčio arba neteisingai apskaičiavęs jo neperskaičiavo, mokesčių mokėtojai priklausantį mokėti mokesčių apskaičiuoja mokesčių administratorius, remdamasis mokesčių mokėtojo pateiktomis mokesčių deklaracijomis, apskaitos bei kitais dokumentais arba kitais šiame skyriuje numatytais specialiais mokesčių apskaičiavimo būdais (2 dalis). Mokesčiai ir su jais susijusios sumos apskaičiuojami eurai. Jeigu įstatymai arba jų įgyvendinamieji teisės aktai nenustato kitaip, kiekviena piniginė prievolė apvalinama taip: 49 ir mažiau centų apvalinami mažinant (atmetant), 50 ir daugiau centų – didinant iki euro (4 dalis). MAĮ 73 straipsnyje nustatyta, kad priklausančius mokėti mokesčius mokesčių mokėtojas deklaruoja savarankiškai, išskyrus tiesiogiai atitinkamų mokesčių įstatymuose nurodytus atvejus. Preziumuojama, kad mokesčio deklaracijoje nurodyti duomenys yra teisingi (1 dalis). Jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip, dėl kiekvieno mokesčių mokėtojai priklausančio mokėti mokesčio pateikiama atskira mokesčio deklaracija (2 dalis). Mokesčio deklaracija gali turėti priedų. Jie laikomi neatsiejama mokesčio deklaracijos dalimi (3 dalis). Taigi, pagal šias MAĮ 66 ir 73 straipsnių nuostatas priklausančius mokėti mokesčius apskaičiuoja pats mokesčių mokėtojas, pateikdamas atitinkamą deklaraciją, o tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas teisės aktų nustatyta tvarka neapskaičiavo mokesčio arba neteisingai apskaičiavęs jo neperskaičiavo, mokesčių mokėtojai priklausantį mokėti mokesčių apskaičiuoja mokesčių administratorius, priimdamas atitinkamą sprendimą.

Mokesčio deklaracija turi būti pateikta atitinkamam mokesčių administratoriui mokesčio įstatymo nustatytais terminais (MAĮ 76 straipsnio 1 dalis).

Pajamų mokesčių moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas (GPMĮ 3 straipsnis). Vadovaujantis GPMĮ 27 straipsnio 1 dalimi, nuolatinis Lietuvos gyventojas (kaip jis suprantamas pagal šio įstatymo 4 straipsnį, įskaitant, ir fizinis asmuo, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta mokesčiniu laikotarpiu yra Lietuvoje), per mokesčiniu laikotarpį gavęs pajamų, pasibaigus mokesčiniam laikotarpiui, iki kalendorinių metų, einančių po to mokesčinio laikotarpio, gegužės 1 dienos (jeigu šio straipsnio 3 dalyje ar šio įstatymo 28 straipsnyje nenustatyta kitaip) privalo pats arba per savo įgaliotą asmenį pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaraciją už praėjusį mokesčiniu laikotarpį ir joje deklaruoti visas praėjusio mokesčinio laikotarpio pajamas ir už jas apskaičiuotą pajamų mokesčių, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. Minėto straipsnio 3 dalyje numatyta, kad gyventojas, kuris mokesčiniu laikotarpiu buvo įsigijęs verslo liudijimą ar įregistravęs individualią veiklą, privalo pateikti metinę pajamų mokesčio deklaraciją net tuo atveju, kai individualios veiklos pajamų negavo. Gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti pajamas Lietuvos Respublikos rinkimų kodekso 110 straipsnio 4 ir 6 dalyse nustatytais atvejais, ir gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti turimą turtą Gyventojų turto deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka, išskyrus gyventoją, pageidaujantį gauti pinigines socialines paramas ar paramas būstui įsigyti ar išsinuomoti, taip pat išskyrus atskaitinę gyventojų turto deklaraciją teikiančius Gyventojų turto deklaravimo įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 26 punkte nurodytus asmenis, privalo pateikti metinę pajamų mokesčio deklaraciją nepaisydamas šio straipsnio 2 dalyje nustatytų išimčių. Gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti pajamas Rinkimų kodekso 110 straipsnio 4 ir 6 dalyse nustatytais atvejais, privalo pats arba per savo įgaliotą asmenį pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaraciją už paskutinį praėjusį mokesčiniu laikotarpį, kai auką jis teikia po einamojo mokesčinio laikotarpio gegužės 1 dienos, arba už užpraėjusį mokesčiniu laikotarpį, kai auką jis teikia iki einamojo mokesčinio laikotarpio gegužės 1 dienos, laikydamasis Rinkimų kodekso 110 straipsnio 4 ir 6 dalyse nustatyto deklaracijos pateikimo termino, jeigu metinės pajamų mokesčio deklaracijos už minėtus mokesčinius laikotarpius nebuvo pateiktos šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka. Gyventojas, kuriam atsiranda prievolė deklaruoti turimą turtą Gyventojų turto deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka, po kalendorinių metų, už kuriuos teikiama gyventojų turto deklaracija, gegužės 1 dienos privalo pats arba per savo įgaliotą asmenį pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaraciją už praėjusį mokesčiniu laikotarpį laikydamasis gyventojų turto deklaracijos pateikimo terminų. Vadovaujantis GPMĮ 27 straipsnio 5 dalimi, nuolatinis Lietuvos gyventojas,

kuriam pagal šį straipsnį nustatyta prievolė teikti metinę pajamų mokesčio deklaraciją, pajamų mokesčio skirtumą tarp metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje už mokestinį laikotarpį apskaičiuotos pajamų mokesčio sumos ir mokestiniu laikotarpiu sumokėtos (išskaičiuotos) pajamų mokesčio sumos privalo sumokėti į biudžetą iki šiame straipsnyje nustatyto metinės pajamų mokesčio deklaracijos pateikimo termino pabaigos.

Mokesčių administratorius, siekdamas užtikrinti, kad būtų įvykdyta nedeklaruota mokestinė prievolė, centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka turi teisę savo sprendimu nustatyti mokesčių mokėtojui mokestinę prievolę, jeigu mokesčių mokėtojas atitinkamo mokesčio įstatymo nustatyta tvarka laiku nepateikia atitinkamo mokesčio deklaracijos. Mokestinės prievolės dydis nustatomas pagal ankstesnių mokesčių mokėtojo pateiktą to mokesčio deklaracijų duomenis ir (arba) kitą mokesčių administratoriui šio ir kitų mokesčių įstatymų nustatyta tvarka šio mokesčių mokėtojo ir trečiųjų asmenų pateiktą informaciją (MAĮ 104¹ straipsnio 1 dalis). MAĮ 104¹ straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad šio straipsnio nuostatos nepanaikina mokesčių mokėtojo pareigos mokesčio įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuoti mokestį ir pateikti mokesčio deklaraciją. Jeigu, pasibaigus mokesčio deklaracijos pateikimo terminui, mokesčių mokėtojas pateikia mokesčio deklaraciją, mokesčių administratoriaus nustatyta mokestinė prievolė patikslinama pagal tos pateiktos mokesčio deklaracijos duomenis.

Komisija pažymi, kad mokesčių mokėtojai (gyventojai ir ūkio subjektai) mokesčius turi apskaičiuoti savarankiškai, įvertindami per mokestinį laikotarpį iš turėtų sandorių gautas pajamas, atsižvelgiant į teisės aktų reikalavimus, išsiaiškinti, kaip minėtos pajamos apmokestinamos ir atlikus šiuos veiksmus savarankiškai užpildyti deklaracijas, apskaičiuojant priklausančius mokėti mokesčius bei sumokėti juos atitinkamo mokesčio įstatymo nustatytu terminu. Netinkamas mokestinių prievolių vykdymas sukelia atitinkamas mokestines teises pasekmes, t. y. įstatymo leidėjas, siekdamas užtikrinti šių prievolių įvykdymą, yra numatęs atitinkamas mokestinių prievolių įvykdymo užtikrinimo būdus – delspinigius, turto areštą ir kt. Mokesčių teisėje delspinigiai traktuojami kaip sankcija, kuri gali būti taikoma asmeniui, laiku ar tinkamai neįvykdžiusiam pareigos mokėti mokesčius. Už tinkamą mokesčių sumokėjimą pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas. Jis privalo žinoti (išsiaiškinti) savo su mokesčių mokėjimu susijusias pareigas, jas tinkamai vykdyti ir jis negali teisinti savo paties pareigų nevykdymo kitų asmenų nepakankamai atlikta jo veiklos kontrole (žr., pvz., *LVAT 2009 m. spalio 15 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴⁴²-1218/2009*).

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas A. A. turėjo pareigą laiku (iki 2024 m. gegužės 1 d.) deklaruoti (pateikti metinę gyventojų pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 m. mokestinį laikotarpį) ir sumokėti į biudžetą gyventojų pajamų mokestį, t. y. turėjo elgtis atsakingai ir pasirūpinti, kad laiku būtų deklaruotas ir į biudžetą sumokėtas gyventojų pajamų mokestis už 2023 metus. Byloje nėra ginčo, kad pareiškėjas laiku nėra pateikęs minėtos deklaracijos. Tuomet Inspekcija savo iniciatyva apskaičiavo pareiškėjo atžvilgiu gyventojų pajamų mokestį už 2023 metus pagal trečiųjų asmenų (įskaitant ir Bolt) pateiktus duomenis. Komisija vertina, kad šis mokesčio apskaičiavimas, įformintas Sprendime, iš esmės atitinka tokio apskaičiavimo formą FR1119, patvirtintą anksčiau minėtu Inspekcijos viršininko 2013 m. sausio 7 d. įsakymu Nr. VA-1 „Dėl Mokestinės prievolės nustatymo mokesčių administratoriaus iniciatyva taisyklių ir Mokestinės prievolės apskaičiavimo mokesčių administratoriaus iniciatyva formos FR1119 patvirtinimo“.

Skundžiamame Sprendime prie Inspekcijos iniciatyva apskaičiuotos mokesčio sumos 906,97 Eur nurodyti ir delspinigiai (išnaša 3 – „Delspinigių dydis yra 0,03 proc. už kiekvieną pavėluotą dieną. Delspinigiai pradami skaičiuoti nuo kitos dienos, kada mokestis turėjo būti sumokėtas, ir skaičiuojami nepertraukiamai, tačiau ne ilgiau nei 180 kalendorinių dienų nuo teisės priverstinai išieškoti mokestį atsiradimo dienos. Teisė išieškoti mokestį atsiranda kitą dieną po deklaracijos pateikimo“). Inspekcija, šioje Komisijos byloje teikdama rašytinius paaiškinimus, siekdama atsakyti į Komisijos paklausimą, nurodė, kad MAĮ 104¹ straipsnio 2 dalyje numatyta tai, jog šio straipsnio 1 dalyje nurodyta tvarka mokesčių administratoriaus nustatytai mokestinei

prievolei taikomos mokesčių mokėtojo deklaruotos mokestinės prievolės vykdymo taisyklės ir laikoma, kad ši mokestinė prievolė deklaruota paskutinę mokesčio įstatyme nustatyto mokesčio deklaracijos pateikimo termino dieną. MAĮ 97 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu atveju (už nesumokėtą arba pavėluotai į biudžetą sumokėtą mokesčių mokėtojo deklaruotą mokestį arba mokesčių mokėtojo (atitinkamo mokesčio įstatyme numatytu atveju — mokesčių administratoriaus) apskaičiuotą nedeklaruojamą mokestį (įskaitant muitinės deklaracijoje apskaičiuotą mokestį)) delspinigiai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą. Mokestinės prievolės nustatymo mokesčių administratoriaus iniciatyva taisyklių 12 punkte taip pat reglamentuota, kad, nesumokėjus mokesčio atitinkamo mokesčio įstatyme nustatytais terminais, delspinigiai skaičiuojami MAĮ nustatyta tvarka. Laikoma, kad teisė išieškoti mokesčių administratoriaus nustatytą mokestinę prievolę atsiranda kitą dieną po atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyto mokesčio sumokėjimo termino pabaigos.

Vadovaujantis MAĮ 98 straipsnio 1 ir 2 dalimis, delspinigiai, pradėti skaičiuoti šio įstatymo 97 straipsnyje nustatyta tvarka, skaičiuojami kiekvieną dieną ir baigiami skaičiuoti: 1) mokesčio sumokėjimo (sugražinimo) į biudžetą dieną (įskaitytinai) arba 2) tą dieną, kai mokestinė prievolė pasibaigia kitais šio įstatymo 93 straipsnyje nustatytais pagrindais (1 dalis). Delspinigiai, pradėti skaičiuoti šio įstatymo 97 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka, skaičiuojami ne ilgiau kaip 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką atsiradimo dienos, o mokesčių mokėtojui nesumokėjus jo (atitinkamo mokesčio įstatyme numatytu atveju – mokesčių administratoriaus) apskaičiuoto nedeklaruojamo mokesčio, – ne ilgiau kaip 180 dienų nuo atitinkamo mokesčio įstatyme numatyto sumokėjimo termino. Sustabdžius mokesčio priverstinį išieškojimą MAĮ 110 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju, delspinigiai skaičiuojami už visą sustabdymo laikotarpį, jeigu mokesčių mokėtojo skundas buvo atmestas (2 dalis). Komisija, tikrindama skundžiamo Sprendimo teisėtumą, pastebi, kad, nors šio aukščiau įvardyto teisinio reglamentavimo esmė yra įrašyta Sprendime (trečioje išnašoje), tačiau delspinigių skaičiavimo teisinis pagrindas (konkrečios teisės normos) visgi nenurodytas Sprendime.

Delspinigių dydį reglamentuoja MAĮ 99 straipsnis ir nustato, kad jų dydis visais atvejais negali būti mažesnis už nulį, ir jo apskaičiavimo tvarką nustato finansų ministras, atsižvelgdamas į praėjusio kalendorinio ketvirčio paskutinės darbo dienos Vyriausybės vertybinio popieriaus, kurio išpirkimo laikotarpis artimiausias 12 mėnesių laikotarpiui, pelningumą antrinės vertybinių popierių apyvartos rinkoje. Delspinigių dydis nustatomas minėtąjį dydį padidinus 7 procentiniais punktais. Jeigu kitas delspinigių dydis nenustatytas, taikomas paskutinis finansų ministro nustatytas delspinigių dydis. Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo komentare pažymėta, jog delspinigių dydžiai skelbiami Lietuvos Respublikos finansų ministerijos puslapyje (Delspinigiai už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą mokestį - Lietuvos Respublikos finansų ministerija (lrv.lt)). Delspinigių dydį ir jo apskaičiavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004 m. gegužės 14 d. įsakymu Nr. 1K-188 „Dėl Mokesčių administravimo įstatymo įgyvendinimo“ patvirtintos Delspinigių už ne laiku sumokėtų mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžio apskaičiavimo taisyklės. Pastarųjų taisyklių 4 ir 5 punktuose nurodyta, kad delspinigių dydis apskaičiuojamas praėjusio kalendorinio ketvirčio paskutinės darbo dienos Vyriausybės vertybinio popieriaus, kurio išpirkimo laikotarpis artimiausias 12 mėnesių laikotarpiui, pelningumą antrinės vertybinių popierių apyvartos rinkoje, padidintą 7 procentiniais punktais, dalijant iš 365 ir gautą sumą apvalinant iki trijų skaičių po kablelio, laikant, kad apvalinant mažiausia įmanoma reikšmė 0,001 (4 punktas). Finansų ministrui pakeitus palūkanų dydį ir (ar) delspinigių dydį, pakeistas dydis taikomas nuo kito mėnesio pirmos dienos (5 punktas).

Atitinkamai, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2024-04-12 įsakymo Nr. 1K-138 „Dėl palūkanų ir delspinigių dydžių nustatymo“ 1.2 papunkčiu nustatytas delspinigių, mokamų MAĮ nustatytais atvejais, dydis – 0,029 procento už kiekvieną pavėluotą dieną, o šis įsakymas įsigalioja 2024-05-01 (4 punktas). Laikotarpiu nuo 2024-02-01 iki 2024-04-30 galiojo delspinigių dydis 0,030

procento už kiekvieną pavėluotą dieną, nustatytas finansų ministro 2024-01-08 įsakymo Nr. 1K-9 „Dėl palūkanų ir delspinigių dydžių nustatymo“ 1.2 papunkčiu, 3 punktu. Minėtas finansų ministro 2024-01-08 įsakymas Nr. 1K-9 „Dėl palūkanų ir delspinigių dydžių nustatymo“ pripažintas netekusiu galios to paties ministro 2024-04-12 įsakymo Nr. 1K-138 „Dėl palūkanų ir delspinigių dydžių nustatymo“ (įsigaliojusiu nuo 2024-05-01) 2 punktu. Lietuvos Respublikos finansų ministerijos interneto svetainėje taip pat viešai skelbiama, kad delspinigių už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą mokestį dydis nuo 2024-05-01 yra 0,029 proc. už kiekvieną pavėluotą dieną.

Pagal MAĮ 97 straipsnio 1 dalies reglamentavimo esmę delspinigiai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, o pagal GPMĮ 27 straipsnio 5 dalies esmę prievolė teikti metinę pajamų mokesčių deklaraciją turi būti įvykdyta ir mokėtino pajamų mokesčio sumos sumokėtos į biudžetą iki šiame straipsnyje nustatyto metinės pajamų mokesčio deklaracijos pateikimo termino pabaigos. Vadovaujantis aukščiau išdėstytu, nagrinėjamu atveju delspinigių už iki 2024-05-01 nesumokėtą gyventojų pajamų mokestį už 2023 m. mokestinį laikotarpį, skaičiavimo pradžia yra nuo 2024-05-02. Šią datą, kaip delspinigių skaičiavimo pradžios atskaitos momentą, nurodė ir atsakovės atstovas Komisijos posėdyje. Visgi, Komisija negali sutikti su Sprendime nurodytu delspinigių dydžiu – 0,03 proc. už kiekvieną pavėluotą dieną, kai Sprendimas priimtas 2024-06-20 ir jo priėmimo metu galiojo jau kitas delspinigių dydis – 0,029 proc. už kiekvieną pavėluotą dieną, nustatytas finansų ministro 2024-04-12 įsakymu Nr. 1K-138 „Dėl palūkanų ir delspinigių dydžių nustatymo“. Inspekcijos atstovas Komisijos posėdyje nepagrindė Sprendime nurodyto 0,03 proc. delspinigių dydžio už kiekvieną pavėluotą dieną teisėtumo.

Kaip anksčiau jau minėta, nors Inspekcija priėmė Sprendimą esant MAĮ 104¹ straipsnio 1 dalies sąlygoms, tačiau to paties straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad šio straipsnio nuostatos nepanaikina mokesčių mokėtojo pareigos mokesčio įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuoti mokestį ir pateikti mokesčio deklaraciją. Jeigu, pasibaigus mokesčio deklaracijos pateikimo terminui, mokesčių mokėtojas pateikia mokesčio deklaraciją, mokesčių administratoriaus nustatyta mokestinė prievolė patikslinama pagal tos pateiktos mokesčio deklaracijos duomenis. Mokestinės prievolės nustatymo mokesčių administratoriaus iniciatyva taisyklių 13 punkte nurodyta, kad parengtas mokesčių administratoriaus Apskaičiavimas (Komisijos pastebėjimas – Mokestinės prievolės apskaičiavimas mokesčių administratoriaus iniciatyva (forma FR1119)) neatleidžia mokesčių mokėtojo nuo pareigos atitinkamo mokesčio įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuoti mokestį ir pateikti mokesčio deklaraciją. Atitinkamai, Komisija sutinka su Inspekcijos atsiliepime nurodytu, jog pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendime apskaičiuotu gyventojų pajamų mokesčio dydžiu, gali ir privalo pats pateikti gyventojų pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 metus ir joje nurodyti teisingą informaciją, nelaukdamas, kol tretieji asmenys (šiuo atveju Bolt) patikslins jų pateiktą informaciją. Pareiškėjo pareigą pateikti gyventojų pajamų mokesčio deklaraciją, nors Inspekcija ir savo iniciatyva apskaičiavo pareiškėjui gyventojų pajamų mokesčio sumą, Komisijos posėdyje akcentavo ir atsakovės atstovas. Komisija pastebi, kad ši informacija aiškiai nurodyta (paryškintomis raidėmis) pareiškėjui Sprendime: „Šis mokesčio apskaičiavimas neatleidžia Jūsų nuo prievolės pateikti 2023 m. deklaracijos. Tą galite atlikti prisijungę prie Elektroninio deklaravimo sistemos (EDS): <...>. VMI (Komisijos pastebėjimas – Inspekcija) apskaičiuotą mokestį Jūs galite patikslinti tik pateikdami Deklaraciją.“

Komisija 2024-07-31 raštu Nr. 19R-2390 „Dėl paaiškinimų ir rašytinių įrodymų pateikimo (AG-593/06-2024)“ buvo prašiusi atsakovės iki Komisijos posėdžio informuoti, jei pareiškėjas atliktų Inspekcijos atsiliepime pasiūlytus veiksmus – pateiktą metinę pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 m. mokestinį laikotarpį. Tokių duomenų raštu nebuvo gauta, o ir Komisijos posėdyje atsakovės atstovas neturėjo tokios informacijos bei nepatvirtino, kad nurodytus veiksmus pareiškėjas būtų atlikęs ar būtų sumokėjęs Inspekcijos apskaičiuotą 906,97 Eur pajamų mokesčio sumą su delspinigiais. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą, įskaitant tai, kad Inspekcijos iniciatyva atliktas gyventojų pajamų mokesčio apskaičiavimas, įformintas Sprendime, neatleidžia pareiškėjo,

kaip mokesčių mokėtojo, nuo jo pareigos MAĮ, GPMĮ nustatyta tvarka apskaičiuoti mokesčių ir pateikti mokesčio deklaraciją, Komisija vertina, kad nagrinėjamu atveju nuo pareiškėjo valios ir tolesnių veiksmų priklauso pareigos pateikti gyventojų pajamų mokesčio deklaraciją už 2023 m. mokestinį laikotarpį, vykdymas.

Apibendrinama aukščiau išdėstytas nustatytas faktines aplinkybes ir įvardytą taikytiną nagrinėjamam administraciniam ginčui reglamentavimą, Komisija vertina, kad pareiškėjo ginčijamas Inspekcijos Sprendimas priimtas vadovaujantis MAĮ nuostatomis ir vykdant mokesčių administravimo procedūrą, t. y. mokesčių administratoriaus veiksmus, atliekamus, įgyvendinant jo funkcijas, taip pat vykdant pareigas ir naudojantis teisėmis, nustatytomis mokesčių įstatymuose. Pareiškėjui iki 2024-05-01 nepateikus metinės gyventojų pajamų mokesčio deklaracijos už 2023 m. mokestinį laikotarpį ir nesumokėjus į biudžetą gyventojų pajamų mokesčio, atsakovė teisėtai ir pagrįstai savo iniciatyva apskaičiavo pareiškėjo atžvilgiu gyventojų pajamų mokesčių už 2023 metus pagal trečiųjų asmenų (įskaitant ir Bolt) pateiktus duomenis. Visgi, Inspekcijai esant atsakingai ne tik už mokesčio, bet ir su juo susijusių sumų, apskaičiavimo teisingumo pagrindimą (MAĮ 67 straipsnis), Sprendimo dalis, kurioje nurodytas neteisingas delspinigių dydis ir nenurodytas konkretus teisinis pagrindas delspinigių skaičiavimo pagrindimui, negali būti laikoma teisėta bei pagrįsta. Inspekcijos teisė skaičiuoti delspinigius ir jų Sprendimu reikalauti iš pareiškėjo yra įrodyta ir nustatyta MAĮ, tačiau Sprendime esant nurodytam neteisingam taikomų delspinigių dydžiui bei atsakovei nekonkretizavus delspinigių skaičiavimo teisinio pagrindo – nenurodžius konkrečių teisės normų, Sprendimo dalis dėl delspinigių, įrašyta jo trečioje išnašoje, Komisijos pripažįstama neteisėta ir neatitinkančia įstatymo viršenybės principo, VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose įtvirtinto reikalavimo Inspekcijai motyvuoti administracinį sprendimą, nurodyti administracinio sprendimo teisinį pagrindą. Pabrėžtina, jog motyvai dėl priimto administracinio akto privalo būti išdėstyti priimtame akte, nes viešojo administravimo subjektui tenkanti pareiga motyvuoti savo priimamus sprendimus negali būti perkelta teisingumą vykdančiai institucijai (*žr., pvz., LVAT 2014-03-25 sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-34/2014*) (Komisijos pastebėjimas – ir Komisijai). Atitinkamai, Sprendimo dalis dėl delspinigių, įrašyta jo trečioje išnašoje, naikintina, o atsakovė įpareigotina per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą. Komisija nenustatė pagrindo naikinti kitą Sprendimo dalį, todėl kitoje pareiškėjo skundo Komisijai dalyje jo skundo reikalavimas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktais, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

panaikinti atsakovės Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2024-06-20 mokesčių apskaičiavimo Valstybinės mokesčių inspekcijos iniciatyva Nr. 9.125 Mr-PRA-122425 dalį dėl delspinigių, nurodytą trečioje išnašoje, ir įpareigoti atsakovę per 20 darbo dienų nuo šio Lietuvos administracinių ginčų komisijos sprendimo įsiteisėjimo dienos priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą.

Kitoje dalyje skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkas

Edvardas Jucius

Komisijos narė

Inga Morkvėnienė

Komisijos pirmininko pavaduotoja
Panevėžio apygardos skyriuje

Vesta Šliogerytė